

РЕШЕНИЕ

№ 7187

гр. София, 28.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11537** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. А., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-О/1495/04.09.2024г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2024/2025г.

Жалбоподателят оспорва констатацията за средномесечен доход за предходните 6 месеца в размер на 1748.86 лева. Също така счита за невярно и неотнормено твърдението за материален интерес 20073,70 лв. Поддържа, че и двете твърдения, посочени като основания за отказ, са голословни и че не е посочено на какви документи се основават. В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата си и моли оспорената заповед да бъде отменена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., не изразява становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. Б. А. е подал Заявление – декларация за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия с вх. № ЗСП/Д-С-О/1495 от 28.08.2024 г. В него той е посочил, че е неженен, няма деца, пенсионер, притежава ТЕЛК от 70% до 89,9% трайно намалена работоспособност и единственият доход, който получава, е от пенсия

в размер на 609.60 лв. Декларирал е също, че живее с майка си Н. Х. Х. в жилище, което е нейна собственост . Декларирал е и че е прехвърлил „1/2 от апартамента на ул. П.“ на сестра му.

По така подаденото заявление е изготвен социален доклад. В него са потвърдени декларираните от жалбоподателя обстоятелства, като в частта „Допълнителни данни, установени при анкетата и други констатирани обстоятелства“, е посочено, че е извършено прехвърляне или продажба на жилищен, вилен, стопански е посочено, че на 24.04.2024г. е извършено прехвърляне на 1/2 от жилище на [улица], [жилищен адрес] . В социалния доклад е отразено, че е извършено посещение на заявителя на 03.09.2024г., като е констатирано, че няма нужда от изготвяне на индивидуален социален проект. Установено е, че доходите на лицето са от пенсия и чл.70 ЗХУ. Получените през годината помощи са, както следва: по чл.70 ЗХУ – 624.6 лв.; по чл.9 ППЗСП – 309 лв. и по чл.16,ал.1 ППЗСП – 280 лв.

В хода на административното производство е прието, че диференцираният доход за отопление за периода е $172\% \times 157.80 \text{ лв.} = 271.42 \text{ лв.}$, а средномесечният доход за предходните 6 месеца на жалбоподателят е 291.64 лв.

С оглед установените обстоятелства и факти директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. е издал оспорената Заповед № ЗСПД/Д-С-О/1495/04.09.2024г., с която на жалбоподателят е отказано отпускането на исканата помощ. Като мотиви в заповедта е посочено, че на основание чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008г. във връзка с чл.10,ал.1, вр. чл.10, ал.12, т.2 от ППЗСП В. А. е прехвърлил „жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане или чрез даряване през последните 2 години и общата стойност на сделките надвишава 24-кратния размер на основата за подпомагане към момента на подаване на заявлението-декларация“. Посочено е също, че на основание чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 средномесечният доход на лицето за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението – декларация е по – висок от определения диференциран доход за отопление.

Заповедта е била обжалвана пред директора на РДСП – С. град, който с Решение № 22-РД-06-0121/23.10.2024г. е отхвърлил жалбата.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Настоящата заповед е издадена от директор на дирекция „Социално подпомагане“ – О., следователно, налице е компетентност на издателя на административния акт.

Спазена е изискуемата форма и не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила.

Относно възражението на жалбоподателя, че заповедта не е мотивирана, то е неоснователно, доколкото заповедта съдържа фактически и правни основания, от които стават ясни мотивите, поради които е отказана на жалбоподателя исканата помощ. Действително, в оспорения акт не са подробно изложени констатациите на социалните работници и детайлна обосновка що касае механизма на изчисляване на диференцирания доход за отопление и на средномесечния доход на жалбоподателя. Данните за това обаче се съдържат както в административната преписка, която е приобщена по делото, така и в Решение № 22-РД-06-0121/23.10.2024г. на горестоящия административен орган, поради което жалбоподателят е разполагал с възможност да се запознае с тях и да изрази становището си, така че правото му на защита не е накърнено по никакъв начин.

Не е налице процесуално нарушение и поради неуведомяването на адресата за издаване на заповедта в указания в 14-дневния срок, указан в чл.28, ал.2 от ППЗСП. Посоченият срок е инструктивен и няма отношение към законосъобразността на самата заповед.

Оспорената заповед съответства и на материалния закон.

Съгласно чл.12, ал.4 от ЗСП условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика. По отношение помощта за отопление този акт е Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). Следователно, за да възникне право на целева помощ за отопление, следва да са налице едновременно и двете изисквания по чл. 2, ал. 1 от Наредбата – както за непревишаване на посочения доход, така и за изпълнение на условията по чл.10 и чл.11 от ППЗСП.

Едно от условията по чл.10 от ППЗСП е лицата да не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане или чрез даряване през последните 2 години – чл.10,ал.1,т.6 от ППЗСП. Разпоредбата на ал. 1, т. 6 не се прилага в случаите, когато общата стойност на сделките не надвишава 24-кратния размер на основата за подпомагане към момента на подаване на заявление-декларацията по чл. 26 /чл.10,ал.12,т.2 ППЗСП/. Тоест дори и да е извършено разпореждане чрез продажба или дарение на посочените имоти, това обстоятелство няма да бъде пречка за получаване на помощта, ако стойността на сделката е по-малка от 24-кратния размер на основата за подпомагане към момента на подаване на заявлението.

В случая административният орган е отказал предоставянето на помощта на две основания – от една страна поради наличието на пречка по чл.10,ал.1,т.6 ППЗСП - извършеното от жалбоподателя дарение на 1/2 от идеална част от жилищен имот, от друга страна - поради превишение на средномесечния доход на жалбоподателя спрямо определения диференциран доход за отопление.

В Решение № 22-РД-06-0121/23.10.2024г. на директора на РДСП е подробно разяснено как е изчислен диференцираният доход за отопление. След извършена проверка съдът намира, че това е сторено при стриктно прилагане на чл. 2 от Наредба № РД-07-5 за лице, съжителстващо с друго лице /чл.2,ал.4,т.2/.

Правилно е определен и средномесечният доход на жалбоподателя. Съгласно §1,ал.1,т.9, б. „к“ от Допълнителните разпоредби на ППЗСП „Доходи“ за отпускане на социални помощи са всички брутни приходи, произхождащи от пенсии. В случая за изчисляване на средномесечния доход на жалбоподателя са взети предвид именно и единствено доходите от пенсия при съобразяване на правилото на чл.2,ал.7 от Наредба № РД-07-5, че доходите се декларират за месеца, през който са получени, независимо за кой период се отнасят. Обстоятелството, че жалбоподателят е получил и други суми в резултат на социални плащания е отразено в изготвения социален доклад, но те не са взети предвид при изчисляване на средномесечния доход, който е формиран единствено въз основа на доходите от пенсия.

При изчисляване на средномесечния доход е спазено и изискването на чл.2, ал.3 от Наредбата - размерът на получената пенсия е намален с корекционен коефициент 3,173, определен със Заповед № РД-01-169 от 03.07.2024г. на министъра на труда и социалната политика.

Предвид изложеното, съдът не констатира пропуски или неточност при определянето и изчисляването на диференцираният минимален доход за отопление, който възлиза на 271.42лв., и средномесечния доход на жалбоподателя за предходните 6 месеца, който е в размер на 291.64 лв. Предвид констатираното превишение не е изпълнено първото условие за отпускане на целевата помощ за отопление по чл.2,ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008г. - средномесечният доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението да е по-нисък или равен от диференцирания минимален доход за отопление.

Органите за социалното подпомагане обаче са установили и друга пречка за получаване на исканата помощ за отопление.

Жалбоподателят не отрича, а и сам е декларирал, че се е разпоредил чрез дарение с 1/2 идеална част от жилищен имот, което е сторено на 24.04.2024г. Това обстоятелство представлява само по себе си неизпълнение на изискването по чл.10,ал.1,т.6 ППЗСП. Налице е пречка за отпускане на помощта за отопление и тя не може да се преодолее посредством прилагане на чл.10,ал.12,т.2 от ППЗСП, тъй като стойността на сделката надвишава 24-кратния размер на основата за подпомагане. От извършена справка в Агенцията по вписванията органите по социалното подпомагане са установили, че материалният интерес на сделката /което е равнозначно на стойност на сделката по смисъла на чл.10,ал.12,т.2 от ППЗСП/ е 20 073.70 лв. Жалбоподателят не е представил доказателства, които да опровергават тази констатация. Основата за подпомагане е 30% от линията за бедност за съответната година, а съгласно Постановление № 212 от 02.11.2023г. размерът на линията на бедност, считано от 01.01.2024г., е 526 лв., съответно основата за подпомагане е 157.80 лв. При това положение прагът по чл.10, ал.12,т.2 от ППЗСП се изчислява на 3 787.2 лв. Видно е, че стойността на разпоредителната сделка, извършена от жалбоподателя, надвишава многократно този праг, което изключва прилагането на чл.10,ал.12,т.2 от ППЗСП, а това от своя страна води до неизпълнение на условието по чл.10, ал.1,т.6 от ППЗСП.

Предвид изложеното, обосновано и законосъобразно е отказано на жалбоподателя отпускането на исканата помощ за отопление, поради което жалбата срещу Заповед №

ЗСПД/Д-С-О/1495/04.09.2024г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. Б. А. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-О/1495/04.09.2024г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: